«Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας διά του Πνεύματος, προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ καθαράς καρδίας» (Α΄ Πέτρου,α΄:22)

Ο Κύριος Ιησούς στο τελευταίο δείπνο με τους μαθητές του, πριν τον πιάσουν για να τον σταυρώ σουν, τους είπε μια νέα εντολή: «Εντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους καθώ ς εγώ σας ηγάπησα, και σεις να αγαπάτε αλλήλους. Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους» (Ιωάννης,ιγ΄:34-35). Ο Κύριος τονίζει «καθώ ς εγώ σας αγάπησα», που σημαίνει ότι θεωρεί πολύ σημαντική την προς αλλήλους αγάπη των εν Χριστώ αδελφώ ν.

Να μην ξεχνάμε ότι ο Κύριος θυσιάστηκε μεν για όλους τους ανθρώ πους (Ιωάννης, ιβ΄:32,33), αλλά μόνο αυτοί που θα εκτιμήσουν σωστά αυτή τη θυσία και θα πιστέψουν σ' Αυτόν θα αποτελέσουν την εκκλησία Του. Η εκκλησία του Χριστού σαν σύνολο πιστώ ν που συναθροιζόταν και συμπροσευχόταν, μπορούμε να πούμε ότι ξεκίνησε με εκατόν είκοσι πιστούςστην Ιερουσαλήμ(Πράξεις,α΄:15), ενώ την ημέρα της Πεντηκοστής που οι 120 βαπτίστηκαν στο Άγιο Πνεύμα, μετά το κήρυγμα του Πέτρου βαπτίστηκαν στο νερό και προστέθηκαν στην εκκλησία άλλοι τρεις χιλιάδες (Πράξ.,β΄:41).

Η πρώ τη εκκλησία του Χριστού είχε πολύ όμορφα χαρακτηριστικά: «Κ αι ενέμενον εν τη διδαχή των αποστόλων, και εν τη κοινωνία, και εν τη κλάσει του άρτου και εν ταις προσευχαίς» (Πράξεις,β΄:42). Η διδαχή των αποστόλων ήταν η διδασκαλία του λόγου του Θεού από τους αποστόλους που έθεσε ο Κύριος Ιησούς. Η κοινωνία είναι η 'κοινωνία μετ' αλλήλων' δηλαδή όλα τα μέλη της εκκλησίας να συναναστρέφονται μεταξύ τους. Η κλάση του άρτου είναι η Θεία Κοινωνία του σώ ματος και του αίματος του Κυρίου Ιησού που γίνεται κάθε Κυριακή και φυσικά οι προσευχές που είναι ο απαραίτητος τρόπος επικοινωνίας των πιστώ ν με το Θεό. Επίσης, τότε είχαν τόση αγάπη ο ένας προς τον άλλον, ώ στε όλα τους τα υπάρχοντα τα είχαν κοινά και τα χρήματα από δωρεές τα διαμοίραζαν μεταξύ τους, σύμφωνα με τις ανάγκες τους. Αυτό το έκαναν χωρίς να τους αναγκάζει κανείς, αλλά με ελεύθερη βούληση είχαν επιλέξει να τα θεωρούν όλα κοινά και να προσφέρουν στο έργο του Κυρίου (Πράξεις,β΄:44-47).

Μια τέτοια εκκλησία με παρόμοια χαρακτηριστικά θέλει και ο Κύριος Ιησούς σήμερα. Η αγάπη που θέλει ο Κύριος έχει τα δικά της χαρακτηριστικά καθώ ς διαβάζουμε στην πρώ τη προς Κορινθίους επιστολή: «Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί η αγάπη δεν φθονεί η

αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν δεν χαίρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν. Πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει» (Α΄ Κορινθίους, ιγ΄: 4-7). Η αγάπη λοιπόν μακροθυμεί, δηλαδή ο πιστός άνθρωπος που όντως αγαπά πρέπει να είναι ανεκτικός με κατανόηση στα λάθη και πτώ σεις του αδερφού του. Η αγάπη αγαθοποιεί, δηλαδή εκδηλώ νεται με καλά έργα. Η αγάπη δεν φθονεί, δηλαδή δεν πρέπει ο πιστός να θέλει το κακό κανενός για οποιοδήποτε λόγο. Η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δηλαδή η αγάπη δεν συνάδει με θρασεία και αγενή συμπεριφορά. Η αγάπη δεν επαίρεται, δηλαδή αυτός που πραγματικά αγαπά θεωρεί τους άλλους υπερέχοντας του εαυτού του. Η αγάπη δεν ασχημονεί, δηλαδή ότι δεν πρέπει να υπάρχουν απρεπείς πράξεις. Η αγάπη δεν ζητά τα εαυτής, δηλαδή δεν πρέπει να κοιτάει κάποιος μόνο το συμφέρον του αλλά και το συμφέρον των άλλων. Η αγάπη δεν παροξύνεται, δηλαδή αυτός που αγαπά δεν εξάπτεται κατά οποιουδήποτε και για οτιδήποτε. Η αγάπη δεν διαλογίζεται το κακόν, δηλαδή αν αγαπάμε δεν πρέπει ούτε να σκεφτόμαστε το κακό. Η αγάπη δεν χαίρει στην αδικία, δηλαδή να μην χαιρόμαστε όταν αδικείται κάποιος, ακόμα και αν αυτός να μας έχει αδικήσει. Η αγάπη συγχαίρει στην αλήθεια, δηλαδή η αγάπη εκδηλώ νεται με χαρά όταν επικρατεί η αλήθεια. Η αγάπη πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει και πάντα υπομένει, με την προϋπόθεση βέβαια αυτά τα πάντα που ανέχεται, πιστεύει, ελπίζει και υπομένει, να είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Τα παραπάνω στοιχεία της αγάπης καλό είναι συνεχώ ς να εξετάζω αν τα κάνω στην ζωή μου. Επειδή όμως σαν άνθρωποι σε πολλά φταίμε όλοι, καλό είναι να ζητάμε συγχώ ρεση ο ένας από τον άλλον και να συγχωρούμε ο ένας τον άλλον καθώ ς μας λέει ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός (Μάρκος, ια΄:25).

Καλό είναι να επισημάνουμε ότι η φιλαδελφία προηγείται της αγάπης στην πνευματική οικοδομή που καλείται κάθε αναγεννημένος χριστιανός να οικοδομήσει:«Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώ σιν, εις δε την γνώ σιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην»
(Β΄ Πέτ., α΄: 4-7). Δεν έχει νόημα να μιλάμε για αγάπη στους εχθρούς αν δεν αγαπάμε πρώ τα τους αδελφούς μας. Όπως επίσης δεν έχει νόημα να μιλάμε για αγάπη στο Θεό, αν δεν αγαπάμε πρώ τα τον αδελφό μας.

(Α΄ Ιωάν., δ΄:21,22). Γι' αυτό άλλωστε την φιλαδελφία μας την διδάσκει ο ίδιος ο Θεός:
«Περί δε της φιλαδελφίας δεν έχετε χρείαν να σας γράφω διότι σεις αυτοί είσθε θεοδίδακτοι εις το να αγαπάτε αλλήλους»
(Α΄Θεσ., δ΄:9).
Η αγάπη δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτας,ε΄:22) και το Άγιο Πνεύμα μας χορηγεί αγάπη όταν φυλάμε τις εντολές του Θεού: «Διότι αύτη είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού και αι εντολαί αυτού βαρείαι δεν είναι.» (Α΄ Ιωάν., ε΄:3). Όπως η σωστή πίστη έρχεται με την ακοή του λόγου του Θεού (Ρωμ., ι΄:17), έτσι και η πραγματική αγάπη έρχεται με την εκτέλεση των εντολώ ν του Θεού που είναι γραμμένες στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, την Καινή Διαθήκη.
Η διατήρηση της φιλαδελφίας, όπως της σωστής πίστης και της πραγματικής αγάπης, είναι διαρκής αγώ νας σε όλη την επίγεια ζωή του πιστού. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού συμβουλεύει: «Η φιλαδελφία ας μένη» (Εβρ. ιγ΄:1) και επί πλέον «γίνεσθε προς αλλήλους φιλόστοργοι διά της φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να τιμάτε αλλήλους»
(Ρωμ., ιβ΄:10)
Αν παραμένουμε στο φως που είναι ο Ιησούς Χριστός, θα έχουμε κοινωνία με τους αδερφούς μας (Α΄ Ιωάννου, α΄:7), γεγονός που σημαίνει ότι είμαστε φιλόστοργοι σ' αυτούς, υποφέρουμε και συγχωρούμε τα λάθη και τις αδυναμίες τους, άρα ότι έχουμε αγάπη προς αυτούς. Τότε το αίμα του Κυρίου Ιησού Χριστού θα καθαρίζει και εμάς από κάθε αμαρτία. Αμήν!